

РЕШЕНИЕ

№ 5914

гр. София, 19.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 27.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3459** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на М. М. П.- С., подадена чрез адв. Ф., срещу Решение № 1040-21-314/17.03.2021г. на Директора на ТП на НОИ – С.- град. С решението е потвърдено Разпореждане № РП-3-21-00875524/08.02.2021г., издадено от Ръководителя на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване (ДОО), с което е постановено прихващане на установеното с Разпореждане № РВ-2-21-00711069/03.02.2020г. вземане на ДОО, произтичащо от неоснователно получено парично обезщетение за временна нетрудоспособност поради общо заболяване, бременност и майчинство, с изискуемо вземане на жалбоподателката от ДОО, представляващо обезщетение за временна нетрудоспособност поради общо заболяване, бременност и майчинство.

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспореното решение и потвърденото с него разпореждане поради немотивираност, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и нарушение на материалния закон. Прави възражение, че тъй като по отношение на Разпореждане № РВ-2-21-00711069/03.02.2020г. за възстановяване на възстановяване на неоснователно получено парично обезщетение за временна неработоспособност е обжалвано по съдебен ред и все още няма постановено решение, то извършеното прихващане по отношение на тези суми, е незаконосъобразно. Иска се отмяна на разпореждането и

потвърждаващото го решение.

Жалбоподателката, редовно призована за с.з., се представлява от адв. М, М., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Представя писмени бележки. Претендира разноси.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С.- град, чрез юрисконсулт В., оспорва жалбата. Излага подробно становище в депозираните писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

С Разпореждане № РВ-3-21-00711069/03.02.2020г. на Ръководителя на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване (ДОО) е установено задължение по отношение на М. М. П.- С. към ДОО за възстановяване на неоснователно получено парично обезщетение за временна неработоспособност за периода 06.08.2017г- до 11.02.2019г. вкл.

Разпореждане № РВ-3-21-00711069/03.02.2020г. на Ръководителя на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване (ДОО) е било обжалвано по административен ред и е потвърдено с Решение № 1040-21-297/31.03.2020г. на Директора на ТП на НОИ-С. – град.

Решението е оспорено пред АССГ, като при служебна проверка съдът установи, че е образувано дело № 3615/2020г., което не е приключило към настоящия момент.

На основание чл. 114, ал. 5 КСО длъжностното лице по пенсионното осигуряване е издало Разпореждане № РП-3-21-00875524/08.02.2021г. за извършване на прихващане на вземането на ДОО, представляващо недобросъвестно получено от жалбоподателката парично обезщетение поради общо заболяване, бременност и раждане, установено с Разпореждане № РВ-3-21-00711069/03.02.2020г. на Ръководителя на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване (ДОО).

С жалба вх. № 1012-21-354/01.03.2021г. М. М. П.-С. е обжалвала така издаденото разпореждане пред директора на ТП на НОИ С. -град, който с Решение № 1040-21-314/17.03.2021г. е отхвърлил жалбата като неоснователна и е потвърдил обжалваното разпореждане като правилно и законосъобразно.

Решението е връчено на упълномощен представител на жалбоподателката на 24.03.2021г., видно от приложеното на л. 12 известие за доставяне.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "д" КСО разпорежданията за възстановяване на неоснователно получени плащания по държавното обществено осигуряване по чл. 98, ал. 2 и чл. 114, ал. 3 и 4, и за прихващане по чл. 114, ал. 5 се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. С оглед цитираната разпоредба, оспореното решение е издадено от компетентен орган и в рамките на неговите правомощия. Спазена е изискуемата от закона форма, като са изложени в достатъчна степен мотивите, обусловили отхвърлянето на жалбата.

От компетентен орган е издадено и разпореждането за прихващане сумата от неоснователно полученото ПОБ. Съгласно чл. 114, ал. 5 КСО дължимите суми по

разпореждания, които не са погасени доброволно в срока по ал. 3 и 4, подлежат на принудително изпълнение по реда на чл. 110, ал. 5, т. 1 от този кодекс или по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, или чрез прихващане от изискуеми вземания на осигурения от държавното обществено осигуряване. Прихващането се извършва с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, или на друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението. Видно от положения на разпореждането печат, същото е издадено от С. М., която съгласно приложената на л. 65 от делото Заповед № 1015-21-287/26.04.2016 г. на директора на ТП на НОИ С.-град е сред лицата, на които е възложено издаването на разпореждания за възстановяване респ. прихващане на суми по ДОО.

Оспореното решение и потвърденото с него разпореждане не са лишени от правно основание, както и имат годеи за изпълнение предмет, поради което и тези доводи за нищожност са неоснователни. Съобразно разпоредбата на чл. 117а, ал. 1 КСО обжалването на разпорежданията по чл. 114 и чл. 117, ал. 1, т. 2 не спира изпълнението им.

С чл. 117а КСО законодателят императивно е приел, че обжалването на разпорежданията по чл. 114 и чл. 117, ал. 1, т. 2 КСО не спира тяхното изпълнение, в това число се допуска и възможността административният орган да направи едностранно волеизявление за прихващане. Когато предварителното изпълнение е допуснато от законодателя императивно и безусловно, то може да бъде спряно от административния орган само при условията на чл. 117а, ал. 2 КСО.

Директорът на ТП на НОИ не е обсъждал искане за спиране на предварителното изпълнение предвид обстоятелството, че такова не е направено пред административния орган. Обсъждано е принудителното изпълнение на непогасени доброволно в срока по чл. 114, ал. 3 от КСО вземания на осигурителя по обществено осигуряване.

В тази връзка независимо от образуваното дело по обжалване на разпореждането, с което е разпоредено възстановяване на неоснователно получената сума, то настоящото производство е отделно и не е обусловено от резултата на другото производство.

Обжалването на разпореждането не спира изпълнението му, поради което при липса на доброволно изпълнение органът разполага с правомощието да пристъпи към прихващане на дължимите суми. В изпълнение на това си правомощие е издадено и разпореждането, предмет на настоящото производство.

Не е налице и противоречие с материалния закон.

Съгласно чл. 114, ал. 5 КСО дължимите суми по разпореждания, които не са погасени доброволно в срока по ал. 3 и 4, подлежат на принудително изпълнение по реда на чл. 110, ал. 5, т. 1 от този кодекс или по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, или чрез прихващане от изискуеми вземания на осигурения от държавното обществено осигуряване. Съгласно чл. 114а, ал. 1 КСО върху паричните обезщетения и помощите, изплащани по този кодекс, не могат да се налагат запори по реда на Гражданския процесуален кодекс и Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или да се извършват други удържки освен за задължения към държавното обществено осигуряване и за задължения за издръжка, както и при прихващане на суми по реда на чл. 114.

В случая, към датата на постановяване на процесното разпореждане са били налице всички законови предпоставки за извършване на прихващането. Взemanето на ДОО е било установено по основание и размер с Разпореждане Разпореждане № РВ-3-21-00711069/03.02.2020г. на Ръководителя на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване (ДОО) . Същото не е било доброволно погасено в определения срок, следователно то подлежи на прихващане по реда на чл. 114, ал. 5 от КСО. Същевременно жалбоподателката има изискуемо вземане от ДОО, представляващо парично обезщетение поради общо заболяване за периода февруари, март, април, май, юни и юли 2019г. Следователно, изпълнени са предпоставките за извършване на прихващане, каквото длъжностното лице е разпоредило, между изискуемото от жалбоподателката вземане по ДОО и вземането на държавното обществено осигуряване, произтичащо от недоброръководно получено парично обезщетение поради общо заболяване, бременност и майчинство.

По тези съображения и предвид неоснователността на наведените в жалбата възражения, съдът намира, че оспореното решение е материално законосъобразно, издадено е от компетентен орган в рамките на законовите му правомощия и компетентност, което се отнася и до потвърденото с него разпореждане, като при постановяването им не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до ограничаване правата на жалбоподателката.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателна и следва да бъде уважена, като жалбоподателката М. М. П.- С. следва да бъде осъдена да заплати по сметка на Националния осигурителен институт сума в размер на 100 лева, на основание чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 78, ал. 8 ГПК.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. М. П.- С., подадена чрез адв. Ф., срещу Решение № 1040-21-314/17.03.2021г. на Директора на ТП на НОИ – С.- град, с което е потвърдено Разпореждане № РП-3-21-00875524/08.02.2021г., издадено от Ръководителя на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване (ДОО).

ОСЪЖДА М. М. П.- С. да заплати по сметка на Националния осигурителен институт сума в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: